

Xavian Concerto

Příběh značky XAVIAN začíná před rovnými pětadvaceti lety cestou Roberta Barletty ze severoitalského Turína do Prahy. Po skromných začátcích se minimálně poslední dekádu a půl dá XAVIAN počítat za celosvětově nejoceňovanějšího českého výrobce hi-fi, během poslední pětiletky pak jeho hvězda, zdá se, celkem výrazně stoupá. Místo prosecca a lasagní si Barletta k čtvrtstoletým oslavám existence svého milovaného projektu nadělil novou řadu reprosoustav Armonia.

Jejím prvním zveřejněným zástupcem je sloupový model Concerto – reprosoustavy klasického stříhu, které prý předznamenávají průlomový moment ve firemním vývoji. Za oněch dvacet pět let Roberto Barletta dle svých slov na základě zpětné vazby svých zákazníků pochopil, jaké jsou preference běžného domácího poslechu a novou řadu tak přizpůsobil každodenní realitě milovníků hudby.

Concerto na první pohled kráčí designově proti moderním trendům a vrací se tvarově i koncepčně do doby, kdy fyzika a funkce měly přednost před estetikou. Základní korpus je jednoduchý, čistě pravoúhlý, rozumně štíhlý i přijatelně vysoký, zato relativně hluboký (měřeno číslý jde o výšku 107 cm, šířku 25 cm a hloubku 35 cm). Další centimetry do šířky i hloubky přidává podstavec, sloužící stejnou měrou pro stabilizaci ozvučnic díky výškově nastavitelným levellátorům, jako pro jejich přizvednutí. To je nutné, protože obloukovitými průduchy na všech stranách podstavce uniká do prostoru energie vespod vyvedeného bassreflexového nátrubku.

Reprosoustavy jsou velmi čistě pojaté – vpředu jsou tři měniče, vzadu jen malá černá destička s nezbytnými informacemi, pod níž najdete jeden pár firemních zlacených reprotermínálů. Celý design se zdá být o něco méně ornamentální, čistší, než je u česko-italské značky zvykem. Provedení je nicméně tradičně vysoce kvalitní, poctivý „kus nábytku“ v Hostivici vyrobit umějí. Ještě aby ne – po velkou část čtvrtstoleté existence tu pracují ti stejní lidé.

Na povrchu ozvučnice z běžných MDF profilů můžete mít některou z přírodních dýh, které znáte z dříve uvedené Classic Series a památné řady XN, zde jsou v polomatném laku. Pokud preferujete ještě konzervativnější styl, lze za příplatek pořídit černý nebo bílý mnohavrstvý klavírní lak.

Dojem lehké netypičnosti způsobuje ponejvíc basový reproduktor, který je posazený u podlahy. Je to součást systému Mirror Bass, kdy woofer pracuje v těsné blízkosti laděného bassreflexu a podlahy, takže se zvyšuje jeho účinnost a v praxi funguje tak, jako kdybyste měli v konvenčním uspořádání basové reproduktory dva.

V horní části předního panelu je klasická dvojice tweeteru a středotónového reproduktoru. Všechny měniče pochází z katalogu dánské značky Scan-Speak. I to je jeden bodů, na nichž stojí současná evoluce stylu XAVIAN.

Nejhlubší tóny vyzařuje kónus průměru 22,7 cm z tkaného kevlaru, který je zakázkově upravovaný přímo pro tento model. To platí i pro středotónový reproduktor, který je vlastně jen menší verzí basáku – membrána má průměr 18,1 cm. Výškový reproduktor má klasickou hedvábnou kalotu standardního průměru 2,6 cm, ta je ručně impregnovaná a magnetický systém je zdvojený.

Reproduktory pracují ve třech nezávislých komorách, vnitřní prostor je rozdělený několika vodorovnými i šikmými příčkami a tlumený klasickou firemní trojkombinací materiálů od bitumenu přes filc až po rouno. Že konstrukce je neošizená potvrzuje také hmotnost 33,5 kg.

Originálními řešeními disponuje frekvenční výhybka. Jednak používá kvalitní součástky Jantzen a Mundorf, jednak sestává z relativně málo komponentů, aby se jednotlivá pásma mohla sčítat trochu volněji, než doposud bylo u značky obvyklé a jednak i přes relativně malý počet prvků nabízí řešení pro linearizaci průběhu, čímž se z Concerto stává jednoduchá zátěž. Tím by mělo být možné rozehrát je i (relativně) obyčejnými zesilovači. Dělicí kmitočty jsou nastaveny na 250 a 2 500 Hz.

Xavian Concerto se pyšní velmi vysokou charakteristickou citlivostí – plných 94 dB / 2,83 V / m. I pokud vezmeme v potaz nominální impedanci 4 ohmy, je to vysoce nadprůměrná citlivost. Concerto dle specifikací hraje od 40 do 30 000 Hz (-3 dB).

Concerto jsme měli možnost poslouchat v showroomu výrobce, kde byl k dispozici systém relativně blízký redakční sestavě (tedy Norma Revo SC-2 LN / Norma Revo PA 160 MR), ale také Norma Revo IPA-140 nebo i „obyčejnější“ stroje jako Marantz PM7000N či NAD M10, s nimiž není, zdá se, žádný problém pro rozehrávání Concerto. Zdrojem signálu byl Norma Revo DS-1, alternativně pro streaming digitální cestou připojený NODE od Bluesound. K porovnání byly firemní modely včetně třeba Accorda Evoluzione nebo Terza Evoluzione, vše na kabelech Xavian Aulos a Xavian Mondiale II.

Basová linka v „Remember Hymn“ od Robert Balzar Trio („Tales“ | 2008 | Robert Balzar | 9802115026 2) má příjemně nastavený poměr důrazu, autentické hloubky a přesnosti. Není to ohromný bas co do proporcí, rozhodně nemá tendenci dominovat, je ho vyrovnaně akorát, v čem je ale skvělý, to je lehkost artikulace a propracovanost jednotlivých tónů. Velmi dobrá je také konkrétnost definice kontur, tóny jsou pevné, ale ne suše technické, prostě přirozeně drží pohromadě, cítíte, že jste ve světě s příchutí skutečného high-endu. Nízké tóny jsou také solidně rychlé (respektive mohou být, protože reproduktory to umí a reagují celkem značně na charakter toho kterého zesilovače), což znamená, že bas působí již pěkně nenuceně.

Hlas Barryho Gibba ve „While I Play“ („Life in a Tin Can“ | 1973 | Polydor | 833 788-2) byl posazený subjektivně trochu netypicky až nad hranici horní hrany reprosoustav, středový reproduktor drží onu rychlost a lehkost artikulace, přidává ale krásný pocit otevřené vzdušnosti, takže kolem vokálu cítíte

dost prostoru. Na to, že zvuk si tak zurčí s chutí a svěžestí, tak celkově v pohodě, tak rozhodně nabízí také dobré podání detailů, což jde ruku v ruce s vysokou citlivostí – není to přitom detail „perlivý“ nebo lehce efektem doháněný, naopak je to organicky podané a také celkově hlavně pohodově nenucené. Vokál, ale i akustická kytara nebo housle mají zároveň výtečnou čistotu i pocit soustřednosti, aniž by to znamenalo, že zvuk na vás nějak tlačí – je prostě přirozeně konkrétní.

Také na výškách vzduchem nelétají nějaké lehce efektní jiskřičky, přesto je hmatatelnost a prokreslenost činelů v „Meeting of the Spirits“ z desky „The Inner Mounting Flame“ od Mahavishnu Orchestra (1998 | Columbia | CK 65523) pocitově dost, rozhodně však ne moc. Celé frekvenční pásmo působí vyladěně a vyváženě. I v takhle vrstevnaté nahrávce s velkou energií kovových perkusí zůstávají Concerto v klidu, zvládají vykreslit jednotlivé činely i při mnoha překrývajících se tónech a množství detailů a dozvuků je víc než dobré. Citlivost reprosoustav se promítá i zde, rychlé zvuky činelů jsou znělé a podané s lehkostí, takže celá reprodukce působí živě. Jednotlivé nástroje jsou také výtečně ohraničené, prostě vnímáte, že reproduktor „stíhá“.

S vysokou citlivostí se pojí benefit výrazné dynamiky a ani Concerto nejsou výjimkou – „American in Paris“ v podání sester Labèqueových a The Cleveland Orchestra pod vedením Riccarda Chaillyho („Rhapsody in Blue“ | 1987 | Decca | 466 424-2) je krásná, veselá nahrávka. Concerto zprostředkovávají její organickou živost s nadhledem a pohodou. Není to zvuk obzvláště mohutný, spíše živý, rychlý a jaksí subjektivně „odbržděný“, s až tekutým pocitem. Všechno je přirozeně srovnané, disciplinované a drží pohromadě i při vyšší hlasitosti, v čem se nicméně Concerto liší od většiny ostatních, to je schopnost tyto vlastnosti si udržet i i na úrovni kolem 70 dB (což takový ten večerní poslech). Tóny mají pevné, dobře artikulované okraje, díky pocitu rychlosti je to také nadstandardně energický přednes.

V čem si také nejen v rámci své třídy zaslouží Concerto vyzdvihnout, to je lehkost, s níž vynikají informace, s níž jsou nástroje v nahrávkách oddělené a zřetelné – zvuk je celkově velmi otevřený a přirozeně pevný, bez pocitu techničnosti. Tak i složitá Szymanowského „O prychodze sam, jako kazales, Królu“ z kompletových alb se Sirem Simonem Rattlem s taktovkou (2008 | EMI Classic | 50999 5 14576 2 4) byla podaná snadno, ne s nějakými hyper vycizelovanými jednotlivostmi, ale s klidem, přirozenou integritou, kdy i v silnějších momentech zůstávají jednotlivé nástrojové sekce oddělené a zaostřené, zřetelné. Transparentnost Concerto spolu zajišťuje pocit, že reprosoustavy

nevkládají do reprodukce žádný výraznější vlastní charakter, je to urovnaná a organizovaná reprodukce, z níž detaily vyplývají sami, tak pěkně zčerstva a bez námahy.

Jsou-li Concerto správně daleko od sebe (přeci jen si zaslouží trochu víc prostoru, nejsou do úplně malých místností), umí nabídnout velmi široký a také pěkně hluboký prostor, v Mozartově „Violin Concerto No. 2 in D major, K211“, kde se skví hlavně stradivárky Anne-Sophie Mutter (1998 | EMI | 5 65539 2 7), bylo cítit také už i náznak výšky nahrávky, vše je seskládáno pěkně a s lehkostí, což je slovo, které se u poslechu Concerto hodně opakuje. Reprosoustavy také snadno mizí z prostoru a zůstává mezi nimi zavěšený obraz s bezproblémovou přehledností, jednoznačně opravdu dobré stereo.

Tempo skladby „Running Up That Hill“ od Kate Bush („Hounds of Love“ | 1997 | EMI | 7243 5 25239 2 4) určuje linka perkusí, rychlých a intenzivních. Jejich zvuk je lehce sušší, ale výtečně konkrétní, rázný, bubny mají pevnost a neztrácí glanc a dokonce ani většinu proporcí i při onom tichém poslechu – to je další z benefitů reálné (tedy ne jen papírové) vysoké citlivosti, kdy při akustickém tlaku 75 dB, kdy si můžete i normálně povídat, zůstávají v reprodukci proporce a těla nástrojů i celková plastičnost hudebního obrazu. Concerto reagují také snadno na expresivní chvílky ve skladbě, umí „švihnout“ tam, kde je to potřeba. Přitom všem ale není nikde žádná agrese, je to přednes s nadhledem, takže můžete projet celé své oblíbené cédéčko (nebo klidně dvě) a necítíte žádnou únavu, protože není třeba se „snažit“ nebo víc soustředit, prostě jen v pohodě posloucháte. Navíc výsledný zvuk celkem přebírá charakter přidružené elektroniky, čímž ho lze trochu „tvarovat“.

Xavian říká, že po 25 letech při příležitosti tohoto hezkého výročí v podobě Concerto a vlastně celé nové řady Armonia uvedl model, který je na jejich poměry „trochu jiný“ a která má předznamenávat začátek nového stylu. U Concerto zůstává zvenku klasický spíše konzervativní styl reprosoustav bez „modernit“, zůstává typická vysoká úroveň zpracování a neefektní kouzlo celkové důstojnosti. Oproti konvenčním řešením z podobné úrovně ovšem dostanete opravdu reálně vysokou citlivost, která propůjčuje reprosoustavám kouzlo rychlosti, otevřenosti, snadného podání detailů a celkově působivou vzdušnost a snadnou čitelnost, díky kterým je pocit z hudby takový svěží a přirozeně nemechanický, opravdu blízko živosti. Concerto jsou navíc velmi pěkně vyrovnané a nechávají vyniknout vaši elektroniku i vaše nahrávky v jejich vlastním stylu – není to ale strohá analytika, takže i ty průměrné nebo ještě horší si vlastně lze dobře užít. A že tak lze činit i při tichém poslechu vám dává

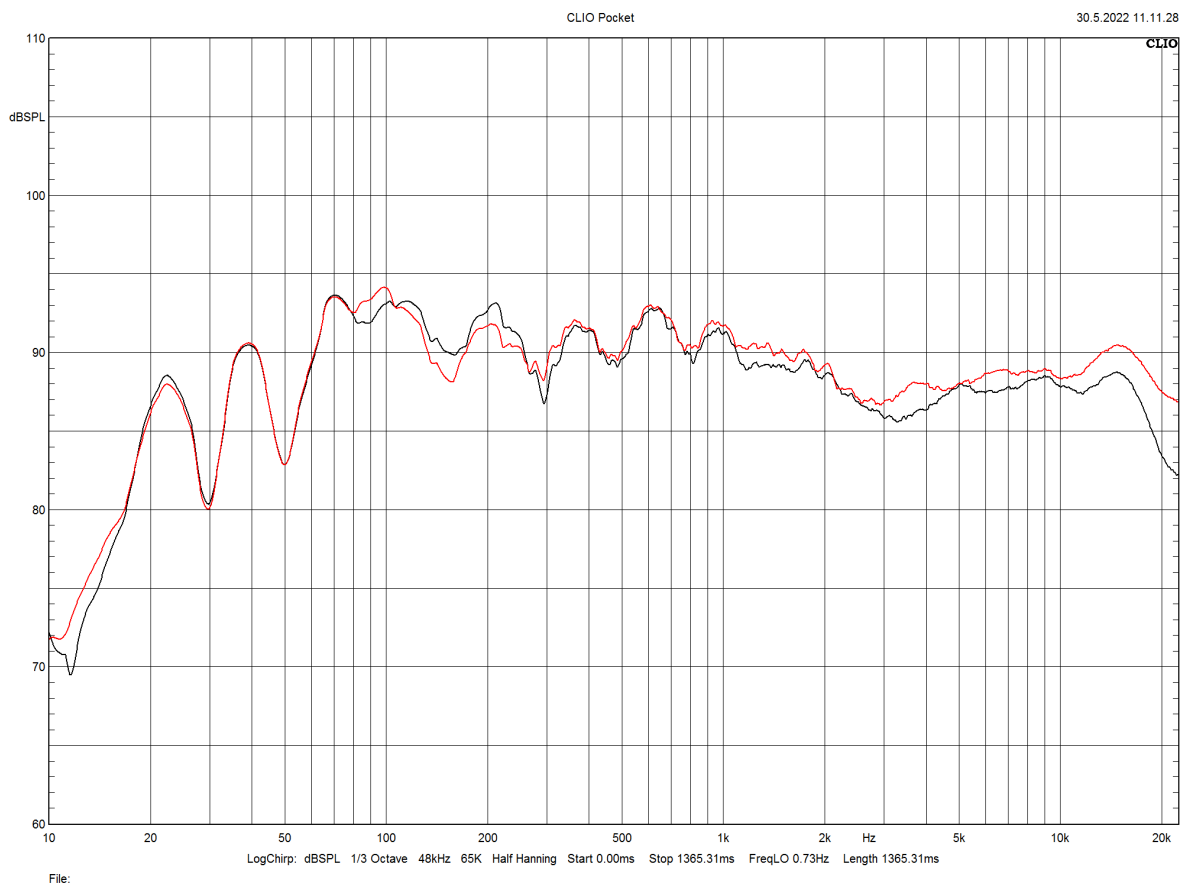
svobodu poslech čehokoliv a kdykoliv si zamenete. Xavian Concerto jsou reprosoustavy s high-endovým dotekem pro dospělou dlouhodobou zábavu.

MĚŘENÍ

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo ze vzdálenosti 1 m v ose mezi tweeterem a středotónovým měničem a to v uzavřeném semireverberantním prostoru s podlahovou plochou cca 60 metrů čtverečních, na míru připravenými panely upravenou akustikou, byť celkově blízkou běžným domácím prostorům.

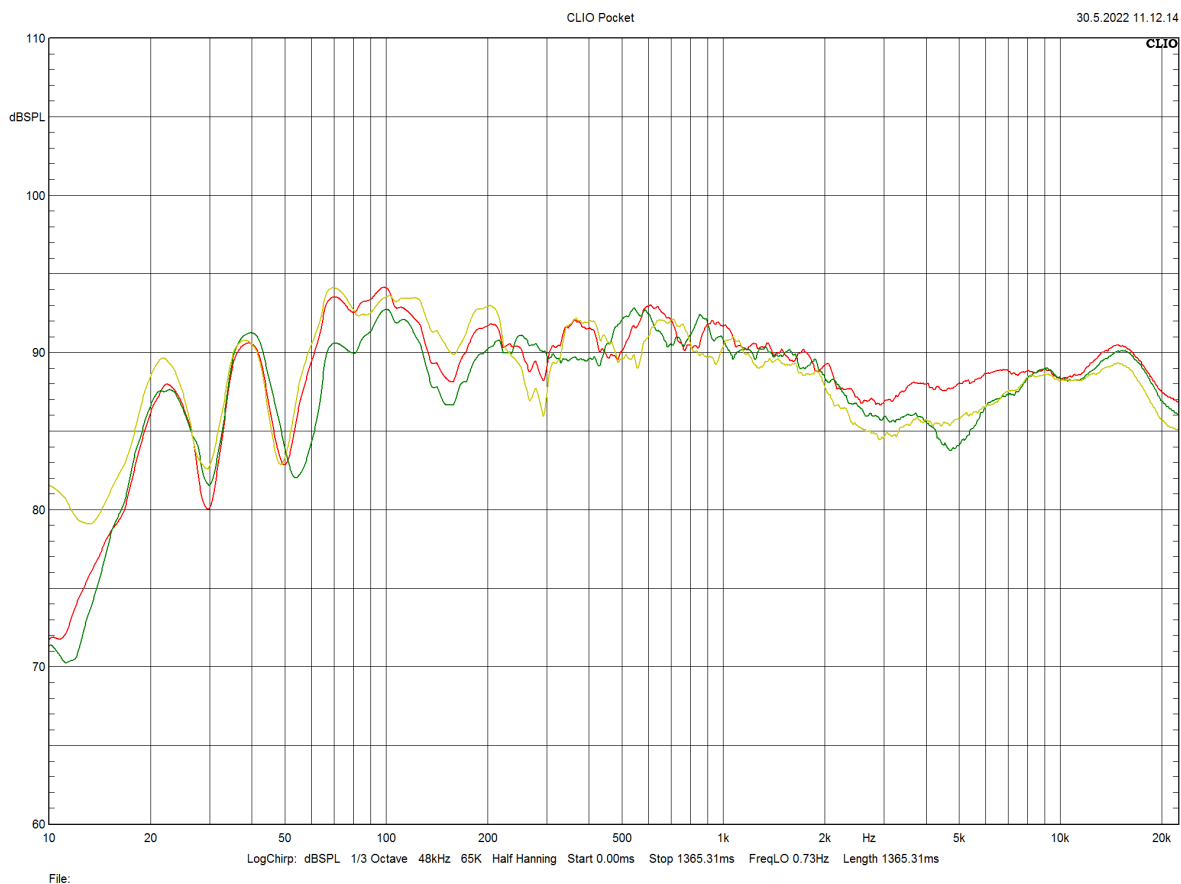
Měření lze pokládat za 100% věrohodné v pásmu 200 Hz a výše, v pásmu 10 - 200 Hz je vidět vliv akustiky místnosti. Měřeno bylo pomocí software Clio Pocket a kalibrovaného mikrofону, reprosoustavy byly umístěny v poslechové pozici patrné z doprovodných fotografií. Měří se v referenční ose při průměrné úrovni akustického tlaku 80 dB / 1 m.

Software neměří anechoickou odezvu, ale frekvenční odpověď s přihlédnutím k zůstatku energie v čase - jde tedy nikoliv o změřený teoretický ideál toho, co reprosoustavy umí, ale o to, jak se reprosoustavy chovaly v konkrétních akustických podmínkách.

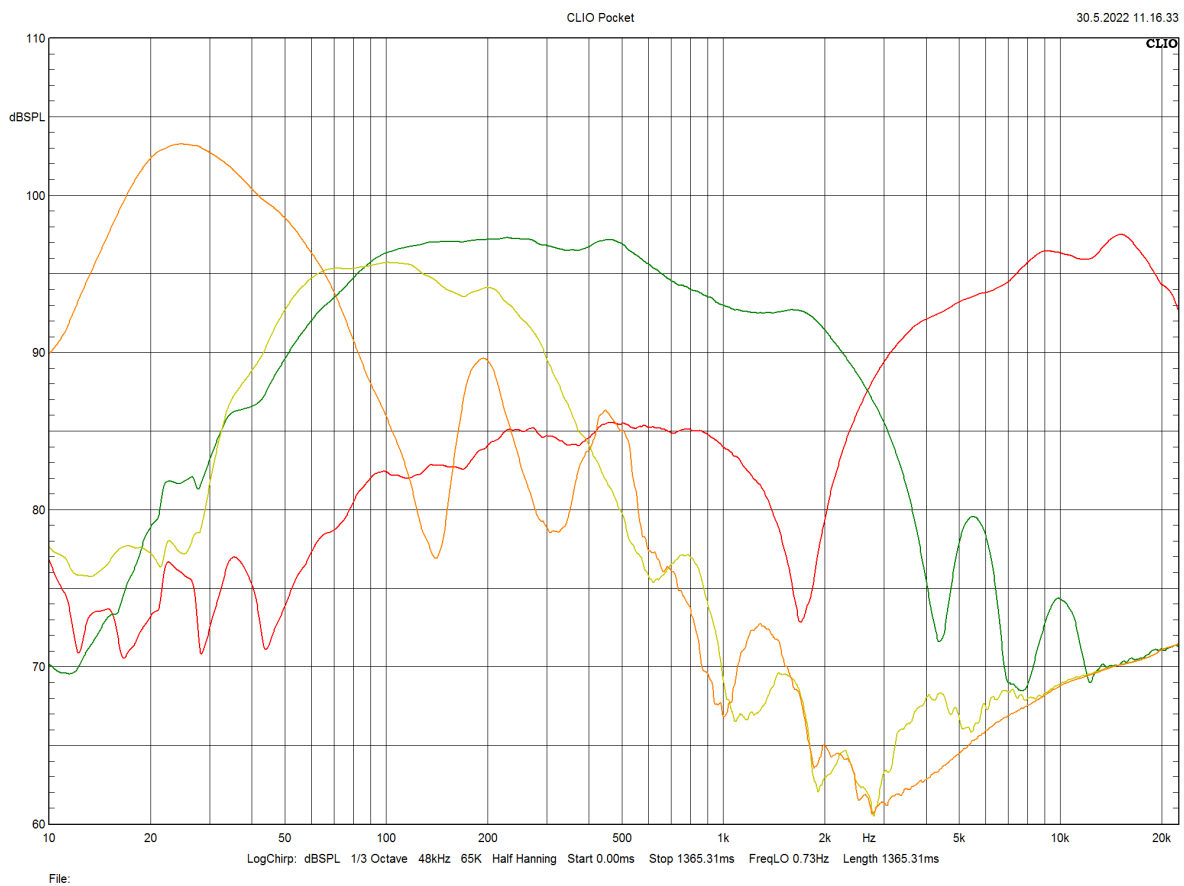
Frekvenční odezva - v ose (červená) a pod úhlem 30° (černá)

Celková frekvenční odezva reprosoustav ukazuje opravdu lehounký akcent v basovém základu, stejně jako první tóny už někde mezi 20 a 30 Hz, což je velmi solidní výkon. Celkový mírný sklon křivky odpovídá poučkám o tom, co je příjemné na poslech. Na výškách je možná lehouchý akcent na oblast kolem 15 kHz, vzhledem k poklesu této energie mimo přímou osu si ale výsledné vyznění lze dobře regulovat natočením reprosoustav.

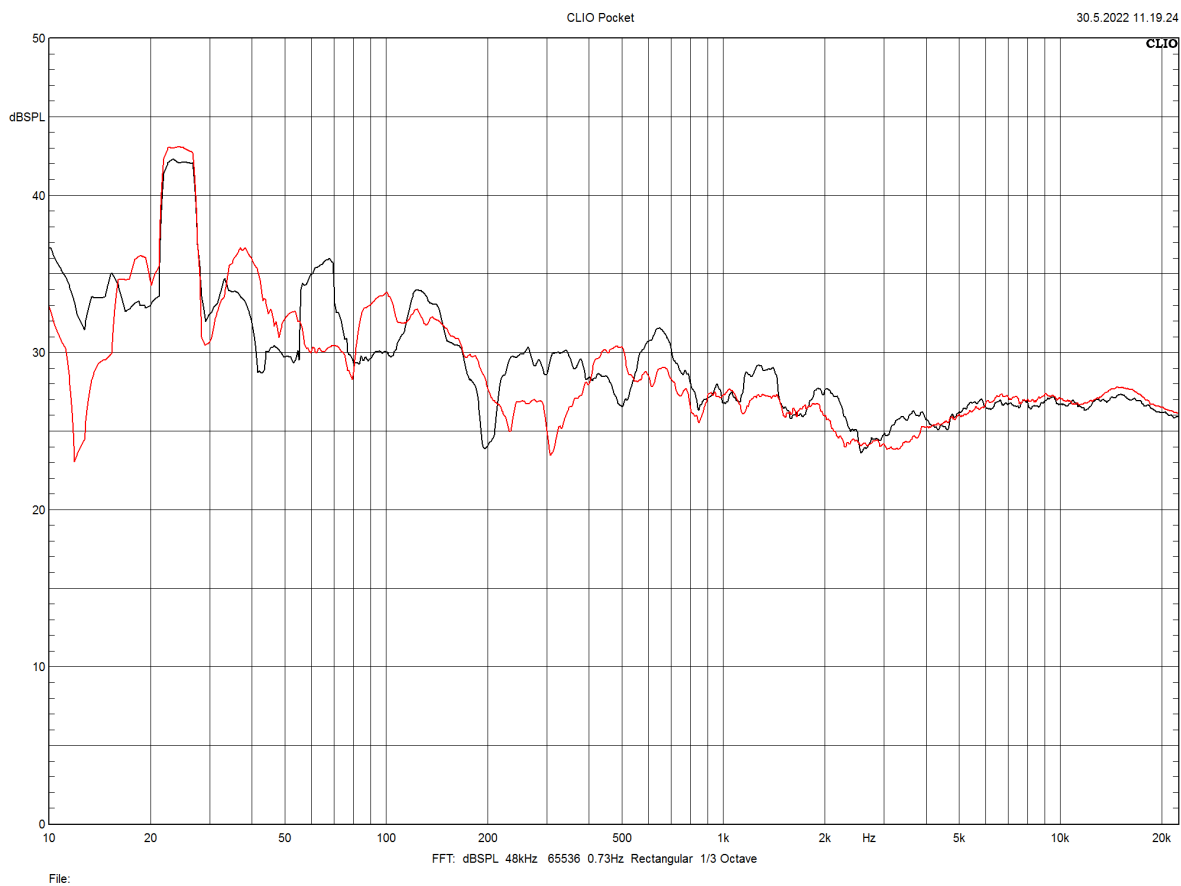
Frekvenční odezva – v ose (červená) a vertikálně pod úhlem 30° pod osou (žlutá) a 30° nad osou tweeteru (zelená)

Z pohledu optimální výšky sezení se nezdá, že by bylo nutné to nějak výrazněji řešit, i když stále nejlépe uděláte, budete-li uchem lehce pod osou tweeteru.

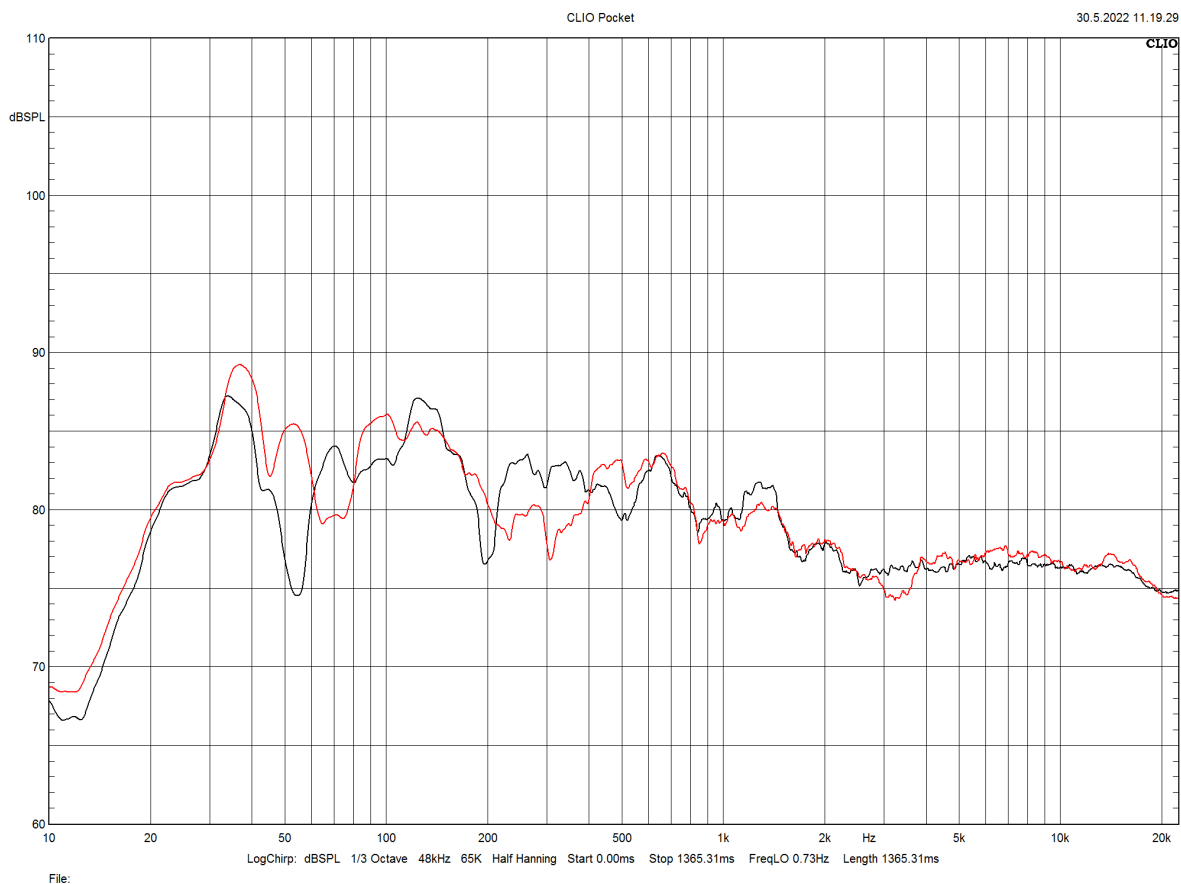

Frekvenční odezva – jednotlivé měniče a bassreflex v blízkém poli

Průběh frekvenční odpovědi jednotlivých reproduktorů je velmi čistý, je vidět, že systém je laděný bassreflexem těsně pod 30 Hz.

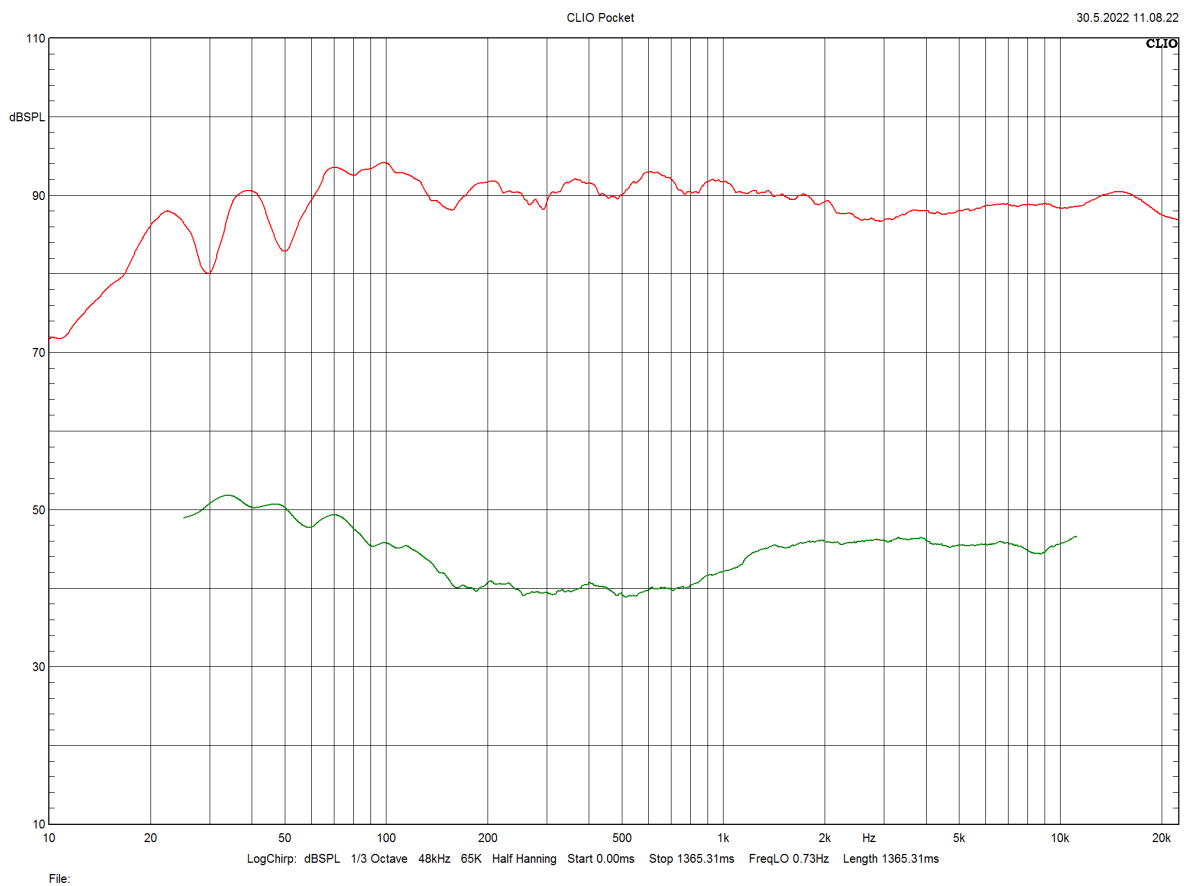

Frekvenční odezva na poslechovém místě (FFT) – levý kanál (červená) a pravý kanál (černá)

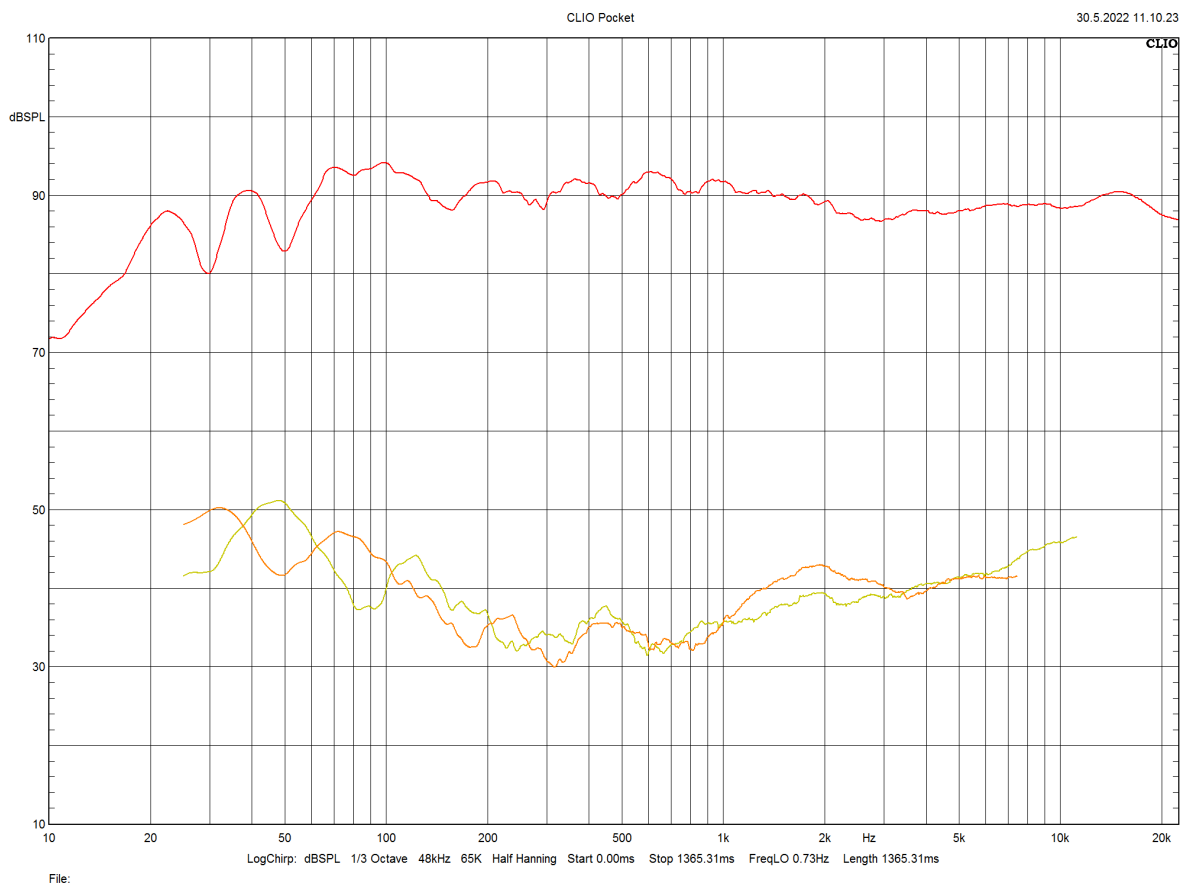

Frekvenční odezva na poslechovém místě (impuls) - levý kanál (červená) a pravý kanál (černá)

Na měřeních z poslechového místa se vzdáleností něco přes tři metry je vidět, že třeba peak na výškovém reproduktoru se tu srovná a odezva stále drží tvar z oné poučky o celkové příjemnosti pro poslech.

Celkové harmonické zkreslení (zelená linka)

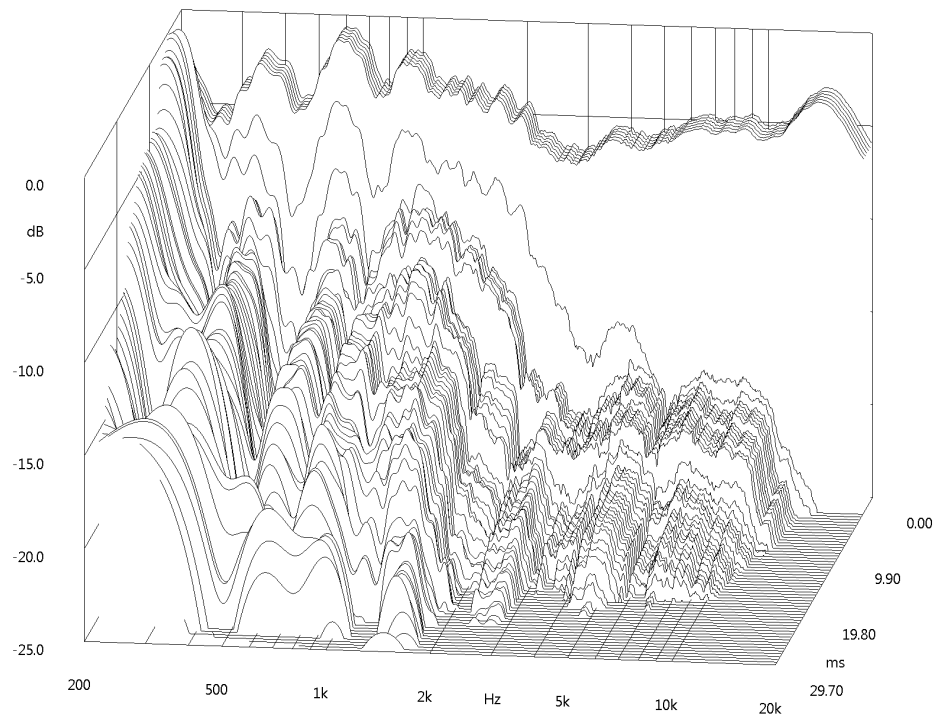
Zkreslení 2. (žlutá) a 3. (oranžová) harmonickou

Celkové harmonické zkreslení i jeho jednotlivé složky jsou pod reálně vnímatelnou úrovní, není tu důvod se čehokoliv bát.

Waterfall: 1

30.5.2022 11.09.33

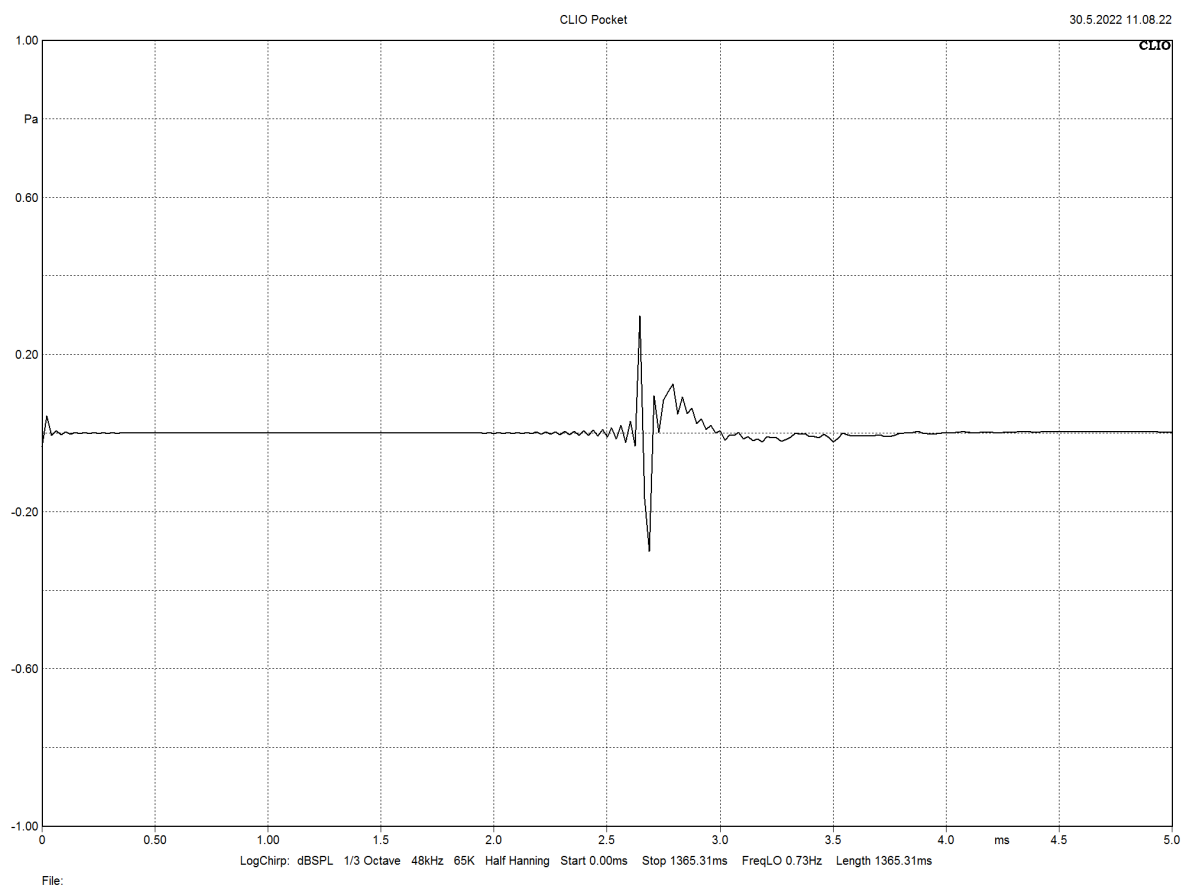
CLIO

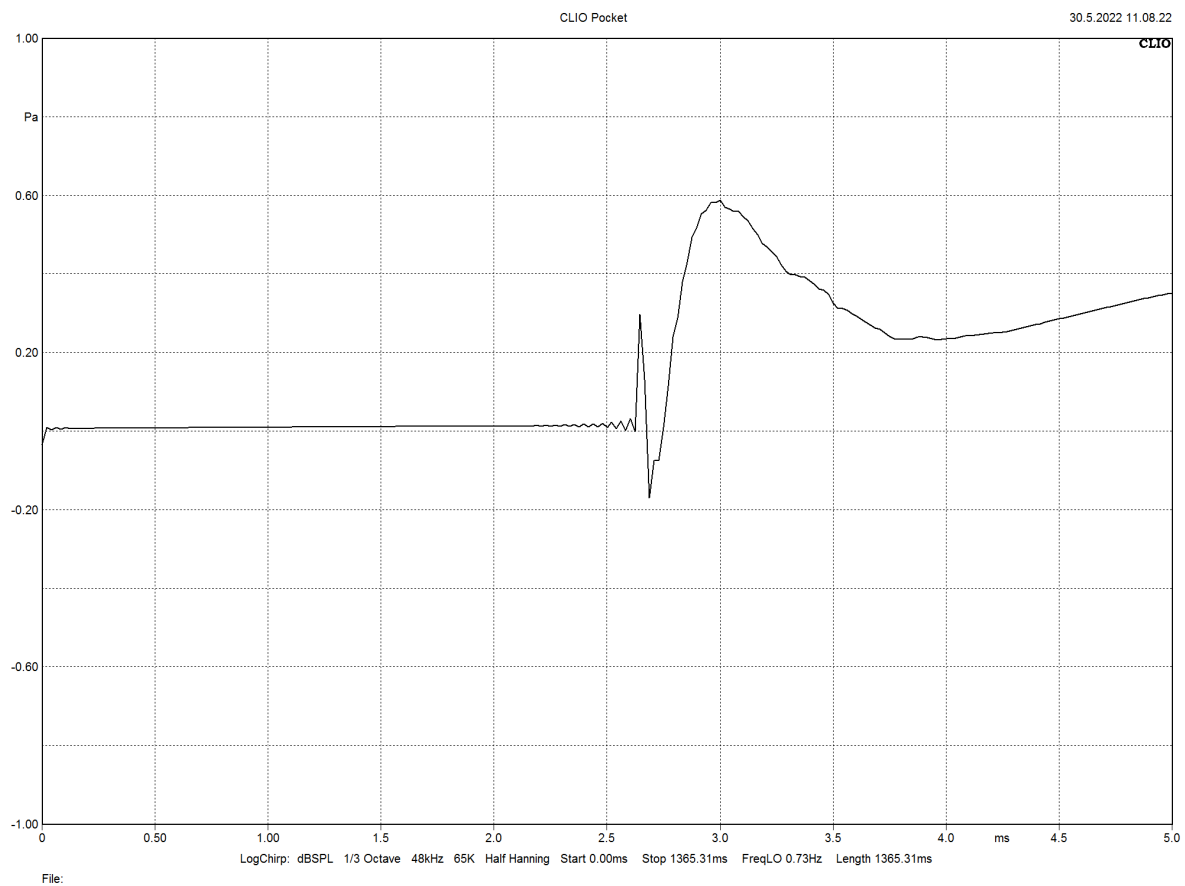
CSD: 1/3 Octave Spectra No. 60 Time Step 0.495ms Rise Time 0.150ms

File:

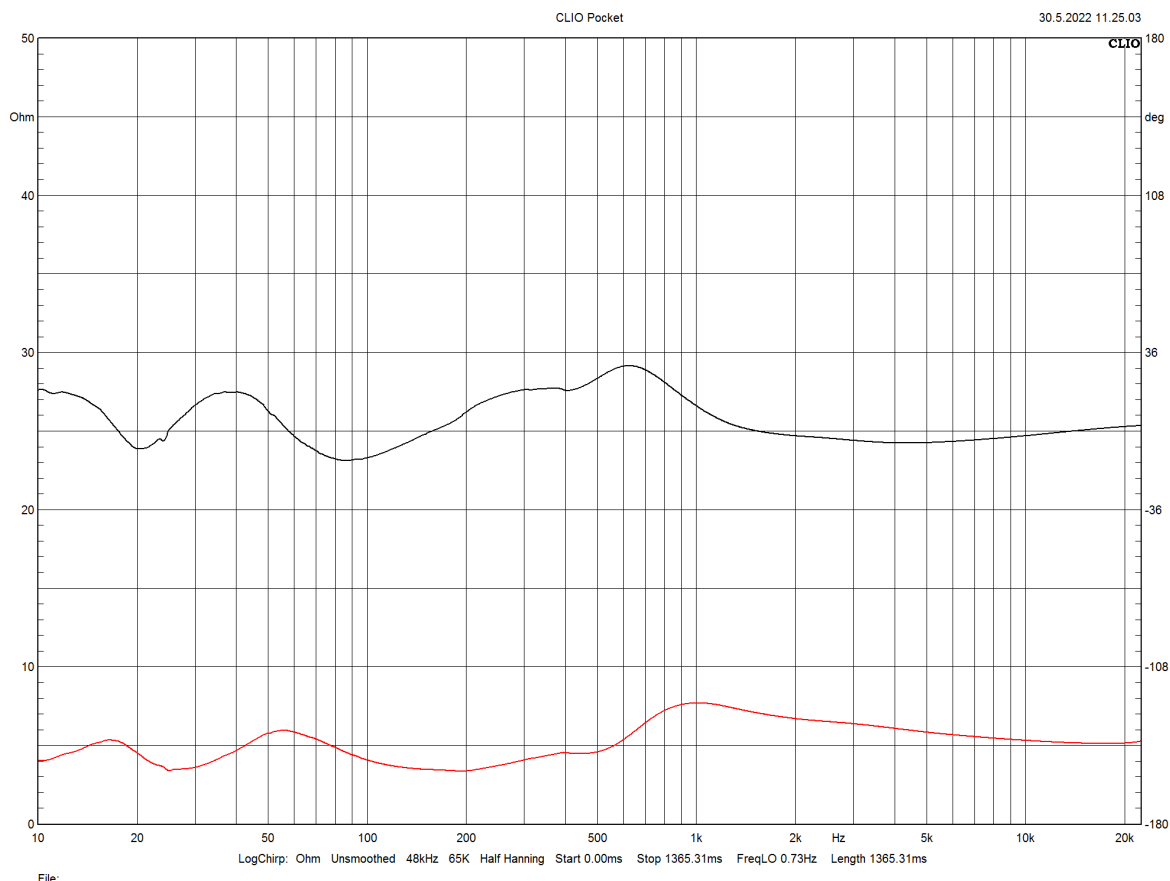
Waterfall

Impulsní odezva @ 1 m v ose tweeteru

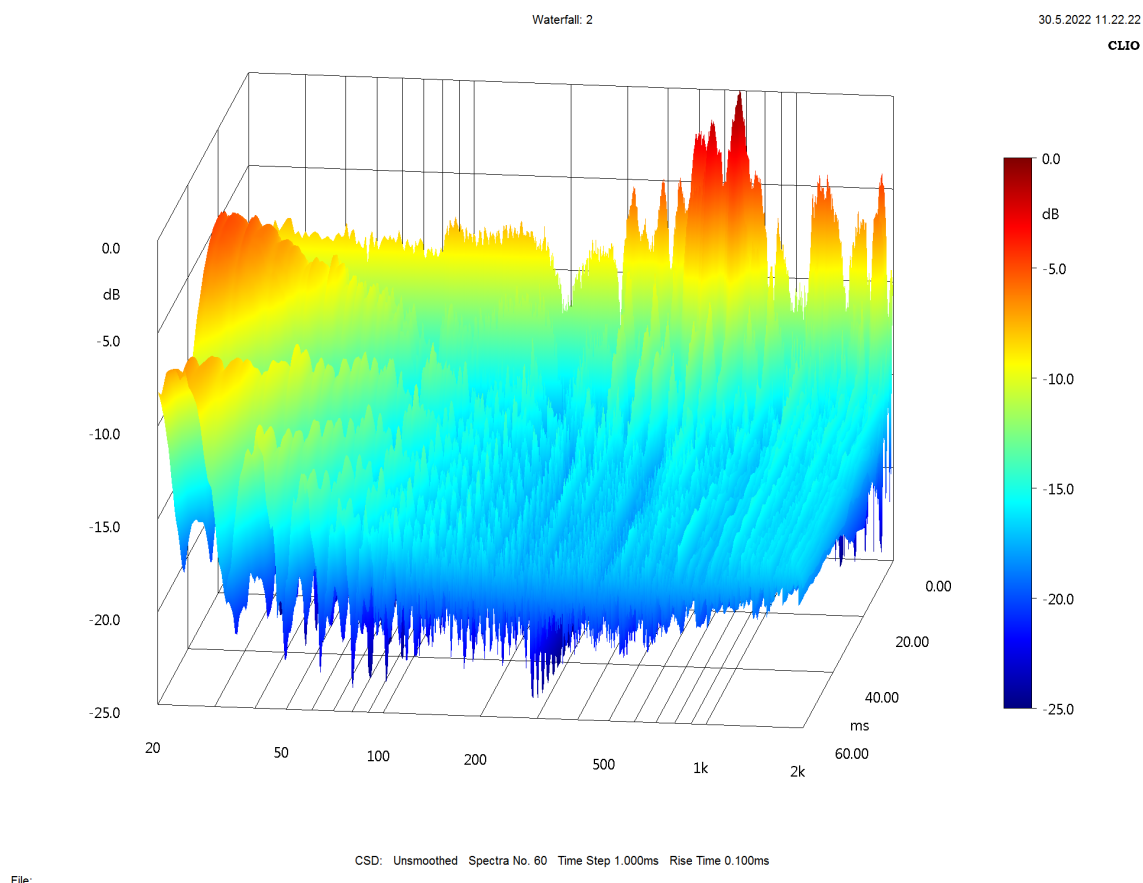

Step response @ 1 m v ose tweeteru

Impedance (červená) a elektrická fáze (černá)

Průběh impedance ukazuje, že proklamovaný modul, který linearizuje impedanční křivku i elektrickou fází vskutku funguje. Concerto jsou velmi jednoduchou a nezávadnou zátěží. Jen lehce zůstává patrné první sedlo, odkazující na ladící frekvenci bassreflexu kolem 28 Hz. Na druhou stranu, vysoká citlivost s sebou nese i pokles impedance až někam těsně nad 3,5 ohmu, což jedině by snad mohlo představovat zátěž pro „obyčejnější“ elektroniku. Vzhledem k čistotě průběhu a absenci prudkých změn to ale v reálných podmínkách spíše nehrozí. Concerto jsou elektricky příkladné.

CSD z výstupu akcelerometru v polovině výšky bočního panelu @ 2,83 V

Je vidět, že ozvučnice netrpí žádnou výraznější rezonancí a většinu grafu tak zabírá šumové dno akcelerometru. Energie patrná nejvíce v oblasti kolem 650 Hz velice rychle utichá a skříně tak do reprodukce nebudou přidávat žádné vlastní zabarvení.

VHODNÁ MÍSTNOST

MALÁ [← 20m2] [+/-] | STŘEDNÍ [→ 20m2 / ← 40m2] [✓] | VELKÁ [→ 40m2] [+/-]

Kč 166 022,- - pravé dýhy v matném laku

Kč 199 022,- - klavírní laky

Kč 5 980,- - volitelné krycí mřížky

KLADY

- + vysoká citlivost a lehkost přednesu
- + parádní prostorovost s poctivou šířkou i hloubkou
- + prémiová kvalita zpracování
- + férová cena za dané výkony
- + lehkost, živost a dynamika

+ možnost rozehrát i levnějšími zesilovači

ZÁPORY

- není to zvuk pro milovníky hutné basové dominance

--- --- --- --- ---

VÝROBCE: XAVIAN | www.xavian.cz | <https://eshop.xavian.cz>

pro e-magazín Hi-Fi Voice / www.hifi-voice.com / napsal Daniel Březina